

ZBŮŽSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává obec Zbůž • Číslo 1 • Ročník 13 • Leden - Březen 2015 • ZDARMA

ÚVODNÍ SLOVO

V tomto, jarním čísle najdete informace o různých akcích, které během letošní zimy pro vás připravily různé naše zájmové organizace. Tradičně nechybí vyprávění Ing. Jana Hoška, zbůžského rodáka, dnes žijícího ve čtvrtém plzeňském obvodu. V dnešních Retrospektivách vás mj. provede po bývalých obchodech a pohostinství. V tomto čísle se též objevuje rozhovor s naším spoluobčanem, Janem Murinem, který si oblíbil zimní plavání.

R. Hrdlička

USNESENÍ

z 2. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Zbůž konaného 27. března 2015 v sále restaurace Baník ve Zbůžu

Zastupitelstvo obce Zbůž na svém zasedání projednalo a:

1. schvaluje zprávu o činnosti a postup rady obce za období od jednání zastupitelstva obce dne 15. prosince 2014 do dnešního zasedání
2. schvaluje Výroční zprávu za rok 2014 podle zákona č. 106/1999 Sb., o poskytování informací
3. schvaluje účetní závěrku Obce Zbůž za rok 2014 bez připomínek, přičemž výsledek hospodaření byl ve výši + 9 220 782,10 Kč
4. schvaluje výsledek hospodaření Obce Zbůž za rok 2014, tj. Závěrečný účet hospodaření obce Zbůž za rok 2014 bez výhrad, přičemž příjmy byly ve výši 42 172 540,21 Kč a výdaje byly ve výši 41 242 430,27 Kč.
5. schvaluje a vydává Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2015 o pohybu psů a ostatních zvířat na veřejných prostranstvích

Ing. Jiří Hájek v.r.
starosta obce

k zabezpečení místních záležitostí místního pořádku

6. schvaluje a deleguje starostu obce Ing. Jiřího Hájka jako zástupce Obce Zbůž na valné hromady společnosti Vodárenská a kanalizační a.s., IČO: 497 86 709, se sídlem Nerudova 25/982, Plzeň pro volební období 2014 - 2018
7. schvaluje Upravené zadání změny č. 2 územního plánu Zbůž vypracované v březnu 2015 včetně výsledku projednání návrhu zadání změny č. 2 územního plánu Zbůž. Zároveň pověřuje starostu obce Ing. Jiřího Hájka zasláním tohoto usnesení pořizovateli ÚP, tj. odboru územního plánování Městského úřadu Nýřany, pracoviště Plzeň, který zajistí u projektanta Ing. arch. Alexandry Kaskové vypracování návrhu změny č. 2 územního plánu Zbůž v souladu se schváleným zadáním

Josef Skála v.r.
místostarosta obce

UPOZORNĚNÍ

Počátkem měsíce dubna byly zahájeny stavební práce na mostu přes Zálužský potok, protože jeho stav je již dlouhodobě nevyhovující. Stavbu provádí na zakázku Ředitelství silnic a dálnic ČR společnost SMP CZ Praha. Stávající most bude kompletně demolován a na jeho místě bude vybudován nový most včetně lávky pro pěší. Z tohoto důvodu bude silnice 1/26 Plzeň - Domažlice v tomto úseku dlouhodobě obousměrně uzavřena. Objízdná trasa povede po provizorní komunikaci v délce 142 metrů, která bude nově vybudována vpravo ve směru na Domažlice. Zároveň bude na této provizorní komunikaci zachován pěší provoz. Na provizorní komunikaci bude jeden jízdní pruh a doprava bude řízena světelnými semaforey. Termín dokonče-

ni stavebních prací je plánován do 15. listopadu 2015. Lze očekávat, že z důvodu uzavírky silnice nastanou velké dopravní komplikace, tak jako tomu bylo v obdobných případech, kdy se opravoval most ve Stodě a v Holýšově.

Jiří Hájek, starosta obce

NAŠI JUBILANTI

DUBEN

Alžběta Wagnerová
Jiřina Šimánková
Jiřina Hájková
Jiřina Vecerová
František Pálek

Naše jubilanty uvádíme
od jejich 65. narozenin
(poznámka redakce)

KVĚTEN

Eva Decsiová
František Lappat
Zdeněk Příbáň
Vjačeslav Korděnko
Petr Telín
Věra Růžičková
Eduard Brůžek
Josef Nováček
Zdeněk Mašek
Jindřiška Krejčíková

ČERVEN

Ladislav Stolba
Marie Švehlová
Květoslava Klinerová
Josef Synáč
Hana Strejcová
Emil Ježek
Zdeněk Jindřich
Anna Korděnková
Jindřiška Hájková

! UPOZORNĚNÍ !

Upozorňujeme občany,
kteří doposud nezaplatili
poplatek za svého psa
za rok 2015,
aby tak neprodleně učinili.

Obecní úřad
ve Zbůžu

ZÁKLADNÍ ŠKOLA VE ZBŮCHU SE HLÁSÍ ...

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ

Na naší malé škole se snažíme děti vést ke sportovním ale i jiným aktivitám. V pátek 20. února jsme uspořádali školní kolo v recitaci (letos již 9. ročník). Zájem dětí byl veliký, soutěžily ve třech kategoriích podle věku. Vybraní žáci reprezentovali naši školu v okresním kole, které se konalo 19. 3. 2015 v Nýřanech. Do Nýřan odjeli, Adéla Aschebrennerová, Michala Marková, Markéta Koutská a Lukáš Lorenc.

V sobotu 21. února se konaly v Nýřanech závody ve skoku vysokém. Také zde jsme měli své zástupce. Závodilo se v různých věkových kategoriích, do Zbůchu

naši závodníci přivezli stříbrnou medaili – tu získal za výkon 100 cm Filip Basl, zlatou medaili získal za svůj výkon 113 cm Marek Prokop. Pokořil svým skokem i žáky z vyšší kategorie. Gratulujeme.

Do třetice jsme reprezentovali naši školu na Mistrovství Plzeňského a Karlovarského kraje, které se konalo v přetlakové hale v Praze na Strahově. Už jenom návštěva haly byla velkým zážitkem. V konkurenci 230 závodníků v sedmi disciplínách získal bramborovou medaili v hodů medicinbalem Dušan Bláha za výkon 4,75 m a bronzovou medaili ve sprintu na 150 m v ča-

se 24,09 vybojoval Matěj Kovář. Všem účastníkům děkuji za dob-

ré výsledky, výbornou reprezentaci a vítězům gratuluji.

Irena Svobodová

POZOROVÁNÍ PTACTVA NA BEROUNCE

V sobotu 14. února několik nadšenců z naší školy vyrazilo do Plzně k řece Berounce pozorovat vodní ptactvo. Vysvětlivky a popisky ptáků jsme si přečetli na tabulích, dostali jsme ale také podrobný a poutavý výklad od

pana Pavla Moulise, vedoucího Českého svazu ochránců přírody v Rokycanech. Bylo to příjemné setkání. Dále jsme navštívili Akvateru a na závěr McDonald's. Výlet se nám všem líbil.

PRVNÍ TŘÍDA V KNIHOVNĚ

V pátek 27. února vyrazila 1. třída do městské knihovny v Nýřanech. Děti čekal krásně připravený program, který byl zábavný i poučný. Děti např. hledaly pohádkové dvojice, které k sobě patří, ke dvojici pak hledaly obrázek a knihu. Oslavili jsme tak 50. výročí od vzniku Ve-

černička. Postupně se v knihovně v Nýřanech vystřídají všechny třídy 1. stupně naší školy.

Chtěla bych poděkovat knihovnicím paní Stanislavě Baue-rové a slečně Kateřině Tráxl-erové za příjemné dopoledne.

Mgr. Irena Svobodová

HASIČI ZBŮCH

Vážení občané, přátelé, kamarádi!
Nový rok 2015 začal pro SDH Zbůch svoláním Výroční valné hromady, která se konala 17. 1. 2015 od 17.00 hodin v restauraci Baník. Na ni jsme, spolu s ostatními hasiči okrsku Nýřansko, s představiteli Obecního úřadu a dalšími milými hosty, zhodnotili naši činnost za uplynulý rok 2014. Poté následoval tradiční hasičský bál. K tanci a poslechu nám zahrála tachovská skupina DEXONS. Vysoká účast a bohatá tombola svědčily o tom, že naše činnost pro veřejnost se setkává s kladným ohlasem. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem sponzorům, kteří náš sbor v uplynulém roce podpořili.

7. 2. 2015 jsme se zúčastnili rovněž na Výroční valné hromadě okrsku Nýřansko, spojené s hasičským balem.

21. 2. 2015 jsme pro veřejnost ve spolupráci s Obecním úřadem připravili tradiční masopustní průvod naší obcí. Sešlo se přes 40 masek. Děkujeme všem, kteří se připojili tomuto masopustnímu reji.

Není ale vše jen o zábavě, takže jsme se po Novém roce pustili opět do práce. Členové sboru absolvovali různá školení a výcvik zá-sahové jednotky. 28. 2. - 1. 3. 2015 proběhlo školení spojené s konferencí vedoucích mladých hasičů v Oboře, 1. 3. 2015 výcvik v protiplynovém polygonu na Košutce a 21. 3.

2015 školení řidičů v Heřmanově Huti.

Členové výjezdové jednotky též dvakrát zasahovali v areálu Letiště.

Nedílnou součástí činnosti našich hasičů je i práce s dětmi. V kroužku mladých hasičů máme letos 25 dětí. Děti se schází každou středu od 16.00 hodin. 14. 2. 2015 se děti zúčastnily v tomto roce na 1. branné hasičské soutěži v Oboře. Dětský maskarní bál jsme letos posunuli na poslední měsíce roku.

O dalších akcích se zmíním opět v příštím čísle zpravodaje.

Těší se na Vás jednatelka SDH Zbůch Věra Kaliská

OBECNÍ KNIHOVNA VE ZBŮCHU – ROK 2014

Stav knihovního fondu.	7. 957
Naučná literatura.	2. 137
Krásná literatura.	5. 820
Uživatelé:	
Registrovaní uživatelé ve sledovaném období. -	214
Z toho registrovaní uživatelé do 15 let.	64
Návštěvníci celkem.	708
Návštěvníci knihovny – fyzické návštěvy.	667

Návštěvníci využívající internet v knihovně.	37
Výpůjčky:	
Výpůjčky celkem.	4. 047
Naučná literatura dospělým.	326
Krásná literatura dospělým.	2. 563
Naučná literatura dětem.	268
Krásná literatura dětem.	702
Výpůjčky periodik.	226

Zpracovala: Kateřina Horová

MLADÍ PÓLISTÉ VYBOJOVALI TITUL

Tým mladších žáků KVS Plzeň odehrál během uplynulého vikendu poslední zápasy o Pohár Českého svazu vodního póla v domácím bazénu na Slovanech.

V dlouhodobé soutěži získali Plzeňané celkem 27 bodů v 16 utkáních, během nichž museli pouze dvakrát sklopit hlavy po porážkách a jednou se rozešli se soupeřem smírně. Hra celého týmu se výrazně zlepšovala v průběhu celé soutěže. Všichni hráči základní sestavy odehráli během této sezony i soutěž vyšší kategorie starších žáků. Hlavními tahouny týmu, kteří svoji

kvalitou převyšovali většinu hráčů z ostatních družstev, byli hráči ročníku 2002 (Sochor, Mencl a Štěpán). Obrovský výkonostní skok udělali i pólisté ročníku 2003 (Honomichl, Dolejš, Bušek, Lerchová) a 2004 (Harant). Platnými a důležitými členy týmu byli i ti, kteří své herní zkušenosti teprve sbírají (Chamrad, Plocar, Dolejšová, Heimrath, Kraček, Basl, Burda). O tým se po celou dobu starali trenéři Jiří Honomichl a Vlastimil Dolejš, veliký podíl na tomto úspěchu má itrenér starších žáků Tomáš Heimrath.

„Věříme, že tento tým bude nadále úspěšně rozvíjet svůj potenciál a získá pro Plzeň ještě řadu dalších trofejí, a bude tak pokračovat v dlouhé a bohaté historii vodního póla v Plzni. V jarní části sezony bude chtít naděj-

ný tým potvrdit svoji sílu a kvalitu v utkáních I. Ligy, do které se kvalifikovala pouze nejlepší družstva ze soutěže o Pohár Českého svazu vodního póla,” říká trenér Jiří Honomichl.

Článek použit z Plzeňského deníku

NABÍDKA AKCÍ BĚHEM 2. ČTVRTLETÍ 2015

- 6. 4. **Český rok na vsi** – tradiční Velikonoce na statku Lúftnerka. celodenní program v ZOO Plzeň.
- 5. 4. **Velikonoční jarmark** od 13.00 hod. v klášteře Kladruby.
- 15. 4. **Karel Šíp / J.A. Náhlovský – Mini-párty**, zábavná show na motivy televizního pořadu Všechnopárty. MKS v Domažlicích od 20.00 hod.
- 16. 4. - 31. 5. **Život na jižním Plzeňsku za 2. světové války**, zámek Hradiště v Blovicích.
- 17. 4. **Taneční zábava** Extra Band Revival v KD ve Stodě od 21.00 hod.
- 20. - 26. 4. **Bavorské kulturní dny** – Bavorští umělci v hudebních klubech. Česko – německé divadlo, Akce v rámci projektu – Plzeň / Evropské hlavní město kultury.

- 25. 4. **Ptačí sobota v ZOO Plzeň** – celodenní program na počest Mezinárodního dne ptactva.
- 30. 4. **Stavění májky** ve Zbúchu za hasičskou zbrojnicí.
- 30. 4. **Pálení čarodějnic** v Červeném Újezdě.
- 30. 4. **Slet čarodějnic** na Křížovém vrchu u Stoda od 18.00 hod.
- 1. 5. **Český rok na vsi** – folklórní odpoledne pod staročeskou májkou na statku Lúftnerka v ZOO Plzeň.
- 1. - 6. 5. **Slavnosti Osvození** v Plzni.
- 9. 5. **Zahájení turistické sezóny** na náměstí v Klatovech.
- 16.5. **Memoriál F. Herejka** v Červeném Újezdě.
- 16. 5. **Májový běh** – 4. ročník běhu na Křížový vrch u Stoda od 10.00 hod.
- 16. - 17. 5. **Historický jarmark** v klášteře Kladruby od 10.00 hod.

- 23. 5. **Soutěž hasičských družstev** ve štafetě a požárním útoku, okrsková soutěž hřiště Kramolín, SDH Nepomuk.
- 30. 5. **Author Král Šumavy MTB 2015**
- 30. 5. **Výstava historických automobilů** a motorek spojená se soutěžní jízdou, Bolevecká náves v Plzni.
- 30. 5. **Den koní** v Pony Farm v Kladrubech od 13.30 hod.
- 6. - 7. 6. **Okresní kolo hry Plamen**, dětská hasičská soutěž u ZŠ v Nepomuku.
- 12. - 14. 6. **Historický víkend** – tradiční jarmark plný šermířů, kejklířů v Plzni.
- 14. 6. **Dveře jízdrny dokořán** – Štefan Margita, koncert v jízdrně Světce u Tachova.
- Červen – červenec** – výstava barokních kostýmů z Barrandova v jízdrně Světce u Tachova.

VÝROČÍ TOHOTO ROKU – 1930/1990

Velká malá žena

16. března 1930 se narodila Afrika Janoušková, výškou nejmenší, ale slávou velká herečka, zpěvačka a také dabérka, což jí vyneslo Cenu Františka Filipovského. Její větku Máju známe všichni.

Velký malý herec

8. března 1990 v autě zahynul 22 – ti letý Tomáš Holý, student práv a především filmová hvězda. Porota festivalu v Monte Carlu ho v r. 1979 označila za nejlepšího dětského herce od dob Shirley Templeové.

Informace použity z denního tisku – MFDnes

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ KARNEVAL

Letošní dětský maskarní karneval, který pořádala Materská škola Pohádka ve Zbúchu v první polovině března ve školní jídelně, se nesl v duchu – lesních

víl, strašidel, myslivců a dalších lesních postavíček. Jako v minulosti i nyní tato akce byla sledována ze strany rodičů a prarodičů v hojném počtu.

R.Hrdlička

VELIKONOCE 2015

U příležitosti letošních Velikonoce proběhly v sobotu, 28. března 2015 v naší obci dvě vydarené akce. Tou první byla v jídelně Stanislavy Egermayerové ukázková výroba velikonočních symbolů, které vyráběli jak rodiče, prarodiče, tak též mládež místního Sokola.

Tou druhou byl v Cihelně velikonoční jarmark, který organizovala skupina mladých maminek, v čele s Janou Zajptovou

a Ladislavou Krsovou. Na tuto akci si pozvaly Dudáček ze stodské Základní umělecké školy a též soubor divadelních ochotníků ze Svazu důchodců ze Sulkova. Byla to jejich druhá, úspěšná akce, kdy na konci loňského roku pořádaly Vánoční jarmark před budovou Obecního úřadu ve Zbúchu.

Velká škoda, že tyto dvě akce pořadatelé určili na stejný termín.

R.Hrdlička

ŽIJÍ MEZI NÁMI – JAN MURIN (1959)

Jsou mezi námi jedinci, kteří se chovají nenápadně, skromně, ani jejich okolí neví, že se věnují nevšednímu koníčku. Tím koníčkem, zálibou pro Jana Murina ze Starého dolu je zimní otužování.

Kdy jsi přišel na myšlenku, že se budeš intenzivně věnovat tomuto sportu?

Na myšlenku otužování mě přivedl bratr Olda, který žije v Karlových Varech. V roce 2009 až do podzimu 2010 jsem u něj přespával, abych nemusel dojíždět každý den domů, protože naše firma tam měla pracovní zakázku. Každé ráno, než jsme odešli do práce, jsme chodili plavat na koupaliště „Rolava“. Tenkrát se mi zdála voda, která měla 14 stupňů neskutečně ledová. A jak teplota vody klesala pod 10 stupňů, tak pomalu z podzimního, se rázem stalo plavání zimní.

Kde a kdy jsi se zúčastnil prvního organizovaného zimního plavání?

Organizovaného zimního plavání jsem se však poprvé zúčastnil až 5.1.2014 na koupališ-

ti „Kotynka“ v Dobřanech. Tehdy naměřili teplotu vody 2 stupně a vzduch 0 stupňů. Tam jsem byl přizván ke členství v Klubu sportovních otužilců Plzeň a od 12.3.2014 jsem jejím členem. Tento klub čítá zhruba 83 nadšenců. Společně se zúčastňujeme sportovních závodů, ale i zábavných otužileckých akcí.

Můžeš prozradit, které závody jsou pro Tebe nejoblíbenější?

Mezi moje nejoblíbenější patří: Memoriál Alfreda Nikodéma, který se koná vždy o vánočních svátcích. Letos bylo naměřeno 6,4 stupně voda a 0 vzduch. A jako druhý: Memoriál Ladislava Nicka. Toho jsem se zúčastnil už podruhé. I tady se teplota pohybovala kolem 2 stupňů vody a 0 vzduch. Obě tyto akce se konají v Praze na Vltavě. Jsou hodně populární a to nejen pro to,

že mají nejvíce diváků, ale hlavně díky tomu, že se tady sejdou plavci z různých koutů Evropy. Letos třeba pro zajímavost z Ruska, Estonska, Německa a dalších zemí.

Jakými dosavadními úspěchy se můžeš pochlubit?

Mým dosavadním úspěchem bylo 3. místo na otužileckém plavání v Žihobcích, kde byla teplota vody 8 stupňů. Této akce bych se rád zúčastnil i letos a doufám, že svůj výkon zopakují nebo vylepší.

Kolik musí mít voda stupňů, abychom mohli mluvit o zimním plavání?

Pokud se v tomto sportu hovoří o zimním plavání, nesmí voda přesáhnout 8 stupňů.

Proto sezona začíná na podzim a končí pozdě na jaře. V tomto období právě probíhá nejvíce akcí po celé republice.

Co bys doporučil všem zájemcům o tento náročný sport?

Začít s otužování je nejlepší v letních měsících. Doma se sprchovat vlažnou, pak studenou vodou. Nejprve několik vteřin a postupně prodlužovat. Z letního plavání přejít do podzimního. Má-li někdo opravdu zájem tento sport provozovat vrcholověji, je vždy nutné mít odborné lékařské vyšetření a každý rok jej obnovovat.

Za rozhovor děkuje – R. Hrdlička

RETROSPEKTIVY ZBŮCHU – ING. JAN HOŠEK RADOSTI A STRASTI MÉHO DĚTSTVÍ – II. 10. ČÁST „ZBŮŠKÉ OBCHODY, OBCHŮDKY A POHOSTINSTVÍ.“

K mým vzpomínkám na dětství prožité ve Zbůchu neodmyslitelně patří i vzpomínka na místní obchody, obchůdky a pohostinství, i na lidi, kteří v nich kdysi pracovali. Jak jsem se již zmínil v jedné z předchozích kapitol, maminka měla silné astma a tak nakupování zbývalo často na mne. Proto jsem se v obchodech pohyboval mnohem častěji než většina mých vrstevníků. Hlavní prodejnu potravin ve Zbůchu a také místem, kam jsme chodili nakupovat nejčastěji, byl tak zvaný „horní konzum“ na Plzeňské ulici v domě č. p. 137. Byl postaven někdy v první čtvrtině dvacátého století jako objekt Zápaadočeského konzumního družstva. V průběhu let se několikrát změnil vchod do prodejny. Jednou se prodávalo v místě, kde byl předtím sklad a potom zase naopak. Ty dva vchody jsou dobře vidět na dobové fotografii ze 7. listopadu 1919. Z fotografie je zřejmé, že prodej potravin v tomto domě měl dlouholetou tradici. Pokud budete pátrat, odkud pochází název „horní konzum,“ vězte, že mu ho přisoudila zbůšská rodačka paní doktorka Helena Sobková (Beranová), aby ho odlišila od jejich „dolního konzumu,“ který byl tehdy v „Dělničáku.“

Zbůšský konzum 7. listopadu 1919.

Jak vyplývá z kroniky obce Zbůchu, dům č. p. 137 byl obcí vykoupěn od Zápaadočes-

kého konzumního družstva dne 18. prosince 1953. Je netradičně zařízený do svaHU. Z Plzeňské ulice má jedno nadzemní podlaží a z druhé strany ze dvora tři. Co já pamatuji, tak v tomto domě byla prodejna potravin, a byla tam ještě nějaký čas po revoluci v roce 1989. Tehdy jí provozovala společně se Skálovými rodina Beranová, která kdysi měla řeznictví v Nádražní ulici. V dobách mého raného dětství byla prodejna situována na pultový prodej. Později byla přeměněna na samoobsluhu a vchod zůstal zachován pouze jeden. Nyní je v této krásné prodejně, kam chodili lidé nakupovat potraviny po celá desetiletí, bazar. Říká se sice, že člověk nemůže dvakrát vstoupit do téže řeky, jsou však věci, které by měly zůstat zachovány, a právě tato prodejna byla jednou z nich. Lidé sem chodili nakupovat už za první republiky v době krize, prodejna přežila válku, přežila příde-

lový systém, byla společenským centrem zbůšských žen v domácnosti, pro které to tehdy bylo snad jediné místo, kde si mohly vyměnit zkušenosti a rady, nebo jen tak obyčejně mezi sebou poklábat. Škoda že nepřežila listopadovou revoluci. Peníze jistě hrají v lidském životě nezanedbatelnou úlohu, avšak jsou věci, které se penězi zaplatit nedají. Takhle prodejna, která měla bezesporu svojí duši, byla jednou z nich. Mnoho podobných prodejen vytlačily z trhu dnešní hypermarkety, které však většinou prodávají pouze imitace někdejšího zboží. Občas si říkám, co bych za to dal, kdybych ještě jednou mohl ochutnat tu pravou hustou malinovou šťávu, která byla skutečně vyrobena z malin, nebo plátek vepřového z počátku padesátých let, který tak dobře uměla udělat i ve velkém množství v závodní jídelně paní Antonie Hašková. Ne nadarmo se říká, že všechno špatné je pro něco dobré a tak jsem se díky těmto porevolučním proměnám stal postupem času téměř vegetariánem. Alespoň jsem něco udělal pro své zdraví. Když jdu dnes nějakým tím hypermarketem, občas zavřu oči a vrátím se v myšlenkách do našeho slavnostně vyzdobeného „horního konzumu.“ Znovu a znovu se přede mnou jako apoštolové na gigantském orloji času objevují všechny ty postavičky nejen za pultem, ale i před ním. Na jedné

pokračování na str. 5

straně prodavačky a na druhé straně převážně hornické ženy, které si tu od nepaměti lámaly hlavu tím, jak co nejlépe zabezpečit své rodiny.

Personální obsazení prodejny se po dlouhá léta prakticky neměnilo. Jejím vedoucím byl Josef Jindřich ze Stoda a jako stabilní prodavačky tam pracovaly Milena Rádlová, její sestra Jaroslava Volfová, paní Božena Vyčichlová a Věruška Volfová, rozená Smolková, jejíž otec byl do změny územního členění státu v roce 1960 předsedou Okresního národního výboru ve Stodě. Ještě na jednu velmi milou prodavačku z této prodejny si ze svého dětství vzpomínám. Pokud si dobře pamatuji, jmenovala se Vlasta Smolíková, později provdaná Šindelářová a byla tehdy ještě velmi mladá. Pro každého měla vlídné slovo a upřímný úsměv a já sem jako malý chlapec byl neobyčejně rád, když mne ze všech prodavaček oslovila právě ona. Protože byla hodně mladá, měl jsem k ní tak nějak nejbližší. I dnes, po více než šedesáti letech jí vidím stát za pultem v modrém klotovém plášti. Nějaký čas tam prodávala i Maruška Sluková, avšak v té době jsem již ve Zbúchu nežil. Do téhle prodejny mne maminka posílala nakupovat nejčastěji, a proto si dodnes pamatuji některé ceny. Například tříkilový kulatý chléb stál šest korun a osmdesát haléřů, kostka másla deset korun a padesát haléřů, nanuk jednu korunu, když byl obalen čokoládou, tak byl za jednu korunu a čtyřicet haléřů.

Nejráději jsem tam chodil kolem Mikuláše a v předvánoční době. Vánoce v první polovině padesátých let nebyvaly, zejména pro dospělé, příliš bohaté a jedny se podobaly druhým jako vejce vejci. Maminka dostala oblibátní silonové punčochy, tatínek stovku svých oblíbených cigaret „partyzánek“, jedna krabička za korunu a šedesát haléřů. Pestřejší vánoce měla jen babička, která i když nechodila, jeden rok dostala bačkory a druhý rok láhev levného červeného vína. Je však třeba říci, že nám dětem bylo přece jen dopřáno více. Po roce se opět na pultech obchodů objevily pomeranče, mandarinky a jiné, pro nás nezvyklé pochoutky, abychom se zanedlouho mohli znovu ponořit do zaběhnutého stereotypu všedních dnů budování socialismu. I přes toto sezónní zlepšení situace si člověk musel celou řadu věcí předem objednat. Majonézu, veku na chlebičky a dokonce i husu. Ještě dnes si vzpomínám, jak jsem ze slavnostně vyzdobeného konzumu, odnášel domů pětakilovou husu za sto osm korun. Tenkrát jsme ještě netušili, že v budoucnosti to bude cena za necelý jeden kilogram. Nechci však předbíhat událostem. Prodejna bývala velmi pěkně vyzdobena stříbrnými řetězy a vánočními ozdobami, které neodmyslitelně spoluvytvářely neopakovatelnou atmosféru vánoc. Přes celou prodejnu visel nápis „Veselé vánoce a v Novém roce úspěch v práci, přejí vám všem Prameňáci.“ Pro toho, kdo není pamětníkem, připomínám, že prodejny byly soustředěny nejprve pod hlavičkou Západočeského konzumního družstva, potom následoval „Pramen“ a nakonec to byly „Potraviny“. „Horní konzum“ měl ještě jednu

zvláštnost. Když se z něho vyšlo ven, bylo téměř pokaždé cítit neopakovatelnou vůni čerstvě pečeného chleba ze zbušské pekárny. Byl to zvláštní, jen těžko definovatelný pocit štěstí. Už nikdy potom jsem se s něčím podobným nesešel a kdykoli jdu kolem, připomíná mi dávno vyhaslý cihlový komin pekárny mé vzdálené dětství.

Druhá prodejna potravin byla v „Dělničáku“ č.p. 192 v Nádražní ulici. Tam jsem byl nakupovat asi jen dvakrát a tak vám nemohu podat zdaleka tak podrobnou informaci, jako tomu bylo u našeho „horního konzumu.“ Z celého personálu prodejny si dnes již pamatuji pouze na paní Moravcovou a paní Kozlovou. V tomto obchodě absolvovalo učňovský odborný výcvik mnoho zbušských dětí. Jedním z nich byl údajně i Jaroslav Hašek mladší. Nakupovala tam skoro celá dolní polovina Zbúchu, i když prodejní prostory byly mnohem skromnější a stísněnější.

Další obchůdek, o kterém bych se chtěl zmínit, ležel v ulici 5. května a říkalo se tam u Mauerů. Tento starobylý koloniál, kde bylo k dostání prakticky všechno, byl neodolatelným lákadlem na naší cestě do školy. Dodnes před sebou vidím velké skleněné dózy plné různobarevných bonbónů, z nichž mne nejvíce chutnaly tak zvané „Atlasky.“ Paní Mauerová je nabírala na malou lopatku a odvažovala do kornoutů, které nám potom podávala přes pult. Byla velice ochotná a prodala zboží i tomu, kdo přišel mimo prodejní dobu. Stále častěji však na ní bylo vidět, že už je unavená. Tak se stalo, že odešla do důchodu a jednoho dne místo ní stála za pultem paní Suková z Masarykova jubilejního dolu. Od té doby se obchůdek postupně měnil a zanedlouho ztratil své kouzlo. Zařadil se mezi šed průměrných obchodů, směřujících k rozvinutému socialismu, které však nikoho nelákaly. Stal se tak pouze jedním z mnoha a zanedlouho zanikl. Nebylo to však paní Sukovou, nýbrž tento vývoj sebou nesla doba. Také vzpomínám, jak tam pan Šesták s pekařským autem vozil chléb a pečivo, avšak i to už bylo jiné, než které kdysi pekl pan Hejplík. O panu Šestákově se tradovalo, že byl ve vězení s pozdějším prezidentem Gustavem Husákem, ovšem tuto informaci nemohu s odstupem času ani potvrdit, ani vyvrátit. Ještě chvíli byl v tomto domě obchod s ovocem a zeleninou, který vedla paní Grüberová, matka mého spolužáka Václava Grübera a potom byl domek zbourán. K obchůdku Maueroových se ještě jednou a podrobněji vrátím v kapitole „Cestička do školy.“ Dnes na tomto místě stojí výrobní uzenin.

Na obchod pana Motyčky na zbušské návsi si již nepamatuji a mé první vzpomínky se datují až od doby, kdy tam byla prodejna obuvi, v níž prodávala paní Makoňová. Myslím, že dnes by ho pan Motyčka ani nepoznal.

Další obchod byl tenkrát na Masarykově dole v Týnci v budově č. p. 409, kde po revoluci sídlila po dobu několika let firma Avokádo, obchodující s kořením. Budova byla symetrická a měla dvě křídla. V levém křídle z čelního pohledu byl hornický hostinec a vpravo obchod se smíšeným zbožím. Dnes

jsou již dveře i okna tohoto hostince od silnice zazděna. Býval poměrně frekventovaný, protože sem chodili havíři po skončení směny a úplně plno tady bývalo zejména o výplatě. Když dne 3. května 1965 vyjel poslední vůz uhlí z Masarykova dolu v Týnci, začal hostinec upadat. Vzpomínám si, jak jsem tam jednou v sedmdesátých letech, kdy už jsem ve Zbúchu nežil, přijel. Tehdy tam byla hostinskou Maruška Cuhrová a já jsem seděl u stolu s trumpetistou Stanislavem Bláhou starším, který v té době byl již v důchodu. V lokále bylo jen několik málo lidí a bylo vidět, že hostinec už má vrchol své slávy dávno za sebou. Dnes už si jen málokdo vzpomene, že tam někdy vůbec byl a že v něm beze stopy zmizela nejedna havířská výplata. Vzpomínám i na situace, kdy si tam ženy chodily muže osobně vyzvednout a věřit, že někdy to bývalo opravdu veselé. Do obchodu, který byl v pravém křídle budovy, chodili nakupovat především obyvatelé, bydlící v sídlišti, případně ve „štajgrácích“ na Masarykově dole v Týnci. Vzpomínám si, že jeden čas tam prodávala i paní Miroslava Pitrová, rozená Vondrážková, která žila v domě svých rodičů na Plzeňské ulici č. p. 285. Tato hornická prodejna byla opravdu dobře zásobena zbožím všeho druhu. Dokonce jsme tady jednou koupili i nový gauč. Byl to kvalitní kus nábytku z masivního dřeva a s kvalitním čalouněním. Dodnes si pamatuji, jak jsme ho vezli na vozíku ze šachty domů. Pobíhal jsem kolem, avšak spíše jsem tenkrát překážel, než pomáhal. Připadal jsem si však nesmírně důležitý. Každý, kdo nás potkal, se s námi zastavil a gauč zvědavě prohlížel. I tento obchod už je však pouze filmem pro pamětníky a kam chodí dnes nakupovat obyvatelé Starého dolu, vědí snad jen oni. Nejbližší obchod odtud je Krakonoš v domě č. p. 74, kde dříve bydleli Telinovi, což může být pro starší lidi bez auta, zejména v zimních měsících, nepřekonatelnou vzdáleností.

Jak vyplývá z kroniky obce Zbúchu, v roce 1974 byla ještě vybudována nová samoobsluha s potravinami na Masarykově jubilejním dole, avšak v té době už jsem ve Zbúchu nežil a proto jsem tam nikdy nakupovat nebyl. V počátcích provozu prodejny jsem se dolechl, že tam údajně prodává moje neoblíbenější prodavačka z „horního konzumu“ Vlasta Šmolíková-Šindelářová, avšak v té době jsem nakupoval až na druhém konci republiky, takže nemohu tuto informaci potvrdit.

Ve Zbúchu byla v dobách mého dětství tři řeznictví. O tom u Jungů, které z nich bylo největší, jsem se již podrobně zmínil v kapitole o ulici Na Pomezí. Bývalo to řeznictví se vším všudy a na dvoře měli dokonce i jatky. Obchod byl vykachličkovaný, avšak po většinu týdne téměř prázdný. Mne tam v dobách mého dětství obzvláště zajímala váha značky „Berkel“, na které paní Jungová vážila maso. Tohle řeznictví mám spojeno zejména s obrovskými frontami, které se tvořily každých pátek a staly se neodmyslitelným průvodním jevem první poloviny padesátých let. Jak jsem již uvedl v jedné z předcházejících kapitol, v době přídelového systému jsme v řeznic-

tví kromě peněz museli mít i potravinové listky. Kilogram vepřového masa tehdy stál na listky 46 korun, na volném trhu 260 korun, což si při tehdejších platech nemohl téměř nikdo dovolit. Řeznictví, které původně patřilo Jungům, převzalo dne 15. října 1949 do své správy Západočeské konzumní družstvo. Potravinové listky na chléb a mouku sice byly zrušeny již 1. října 1946, listky na maso však zůstaly i nadále v platnosti. Konec listkového systému nastal až 1. června 1953 po měnové reformě.

Druhé řeznictví bylo u Beranů v Nádražní ulici č. p. 270. Tam jsme pro maso nikdy nechodili a rodinu Beranů jsem v té době znal pouze od vidění. Tohle řeznictví již podrobně popsala ve svých retrospektivách paní doktorka Helena Sobková, která k němu měla přece jen o něco blíže než já. Řekl bych, že většina z nás vzpomíná na toho svého řezníka a zejména na odřezky, kterými nám dětem v době nedostatku přilepšoval. V kronice obce Zbúchu se můžete dočíst, že dne 15. října 1949 převzalo stejně jako řeznictví u Jungů i řeznictví u Beranů do své správy Západočeské konzumní družstvo.

Třetí řeznictví vlastnil pan Rudolf Cipro v Luční ulici č. p. 52. Pokud si vzpomínám, v obchodě prodávala většinu času paní Ciprová, která kamarádila s mojí maminkou a občas nám v hubeném období padesátých let nechala nějaké to maso. Živnost byla Ciprům zrušena 25. července 1949, kdy provozovna přešla pod národní podnik Masna. Maminka mne tam vždycky poslala pro nákup až večer, protože přes den to bylo opravdu nebezpečné. Mne osobně se to líbilo, protože když jsem se tajně plížil po tmě k Ciprovic domu, připadal jsem si jako v dobrodružném filmu. Lidé tenkrát viděli

všechno a my jsme nechtěli paní Ciprové udělat nějaký problém. Pokaždé mi připravila maso do tašky, já jsem jí dal peníze a potom jsem se zase plížil temnými uličkami směrem k domovu. Zabezpečit rodinu byl v první polovině padesátých let docela problém. Toto řeznictví bylo definitivně uzavřeno 1. června 1956. Dnes jsou majiteli domu manželé Flosmanovi.

Ve Zbúchu byly i další obchody, o kterých jsem se již zmínil, nebo se v následujících kapitolách ještě podrobněji zmíním. K nim neodmyslitelně patřilo papírnickví a drogerie u Škopků. Chodil jsem si tam pro školní pomůcky a také pro lampióny, když se v obci pořádali lampiónový průvod. Maminka mne tam také občas posílala nakupovat i jiné zboží. Sortiment byl tehdy poměrně jednoduchý. Na praní se používalo jádrové mýdlo a později mýdlo s „jelenem.“ Vzpomínám si na značku Hellada a šampónním mýdlům vědovila značka ONYX. Šampón na vlasy byl pouze ve formě prášku v sáčkích a zubní pasty byl pouze jeden druh v PVC tubě, která se po spotřebování obsahu výhodně odevzdávala do sběru. Ta tuba měla tenkrát větší cenu, než samotná pasta, která byla uvnitř. Nebylo tedy divu, že téměř každý padesátník odkládal na noc zuby do skleničky. Společenským pokrokem byla pěna do koupele v polštářku

z umělé hmoty, avšak to bylo až o něco později. V obchodě nejdříve prodávala druhá paní školníka Ulče, později byla jeho dobrou duší paní Javůrková. Ta zůstala prodejně věrná i po jejím přestěhování do přízemí hostince Baník a pracovala tam až do svého odchodu do důchodu. Dříve byla v těchto prostorách mlékárna, ve které prodávala paní Terezie Straková. Občas jí tam chodil vypomáhat i její vnuk Václav. Pokud si vzpomínám, nějaký čas tam prodávala i paní Anna Těžká, manželka předsedy Místního národního výboru Václava Těžkého. Chodíval jsem tam s hliníkovou bandaskou, do které jsem pokaždé dostal litr a půl kvalitního mléka. To se nedalo s dnešní obilnou vodou v papírových krabicích ani srovnat. Také o této mlékárně se ještě jednou podrobněji zmíním v kapitole nazvané „Cestička do školy.“

V Sokolské ulici se v domě č.p. 281 zase bývala prodejna obuvi v baťovském stylu. V obchodě prodávala paní Makoňová a pan Makoň, který k tomu měl navíc i správkárnu obuvi. Počátkem padesátých let se prodejna přestěhovala na náves do domu pana Motýčky. Tam paní Makoňová prodávala až do svého odchodu do důchodu.

Baťovská prodejna v domě č. p. 281.

V domě č. p. 281 byla později sběrna obuvi a punčoch do opravy a také prodejna zákazkové obuvi, kterou třicet let úspěšně vedla paní Helena Birnbaumová. Ze zbušských obchodů bych chtěl v neposlední řadě vzpomenout i na dobře zásobený Kovomat, který se nacházel v budově „horního konzumu“ č.p. 137, směrem do Plzeňské ulice. Jeho dobrou duší bývala paní Milotová.

Pokud se týká pohostinství, těch bylo ve Zbúchu postupem času početně. Moji nejoblíbenější byla hospoda „Na vršku.“ V dobách mého raného dětství se tam říkalo „U Faitů,“ podle hostinského Václava Faita. Dovolil bych si tvrdit, že na cestičce z domova k hospůdce znám každý kámen (platilo to alespoň do té doby, než mi jí vydláždili). Chodil jsem tam se džbánkem tatínkovi pro pivo ještě v předškolním věku. Byl jsem tak malý, že jsem musel džbánek nadzvedávat, abych ho nevlácel po zemi. Sotva jsem ho unesl. Kdyby si někdo myslel, že do hospody se chodilo s prázdným džbánkem, tak by se mýlil. Když bylo teplo, nosila se ve džbánu voda, aby byl dobře vychlazený a pivo se neoteplilo. Po cestě jsme s Petrem Telínem a Honzou Rádlem občas upijeli. Jednou už to bylo poznat a tak jsme džbánek schválně rozbili a doma jsem řekl, že jsem s ním upadl. Za to jsem vý-

prask nedostal, za upíjení by to asi bylo horší. V dnešní době by mne asi sociálka rodičům odebrala, avšak v době našeho dětství bylo všechno jinak. A jak vidíte, vyrostli jsme bez problémů. Také jsem chodil

tatínkovi pro cigarety „Partyzánky,“ tehdy stály jednu korunu a šedesát haléřů. Hostinský Václav Fait měl vystavené i jiné druhy cigaret. V té době se ještě prodávaly „Lípy,“ „Letky,“ „Globusky“ a „Džunky.“ Většina zbušských mužů však kouřila „Partyzánky,“ protože byly nejlépejší a plice trhaly úplně stejně. Filtry na cigaretách se objevily až mnohem později. Hostinského Václava Faita jsem měl velmi rád. Pokaždé mne škádlil, když jsem chtěl tři piva do džbánu, chtěl to ode mne slyšet německy. Když jsem správně vykřikl „Drei Bier!“ dostal jsem za odměnu červenou malinovku. Tenkrát to byla opravdu dobrá limonáda. Potom se na mnoho let ztratila a objevila se na trhu teprve nyní jako novinka. Nikoho snad ani nepřekvapí, že je dražší než pivo. Jednou mi Václav Fait dokonce věnoval krásný otvřák na lahve s dřevěnou rukojetí, mám ho dodnes schovaný mezi relikviemi, vztahujícími se k mému dětství ve Zbúchu. Později, když už nebyl hostinským, jsem s ním občas hovořil v Brigádnické ulici č. p. 46, kde v bytě za budovou kina dožil svůj život. Často se díval z okna a vzpomínali jsme spolu na staré časy. Václava Faita vystřídal od roku 1958 do roku 1961 Antonín Zíma. K němu jsem občas chodil kupovat vynikající řezy, které nikde jinde neměli. „Jmenovaly se Neapolitánky.“ Od ledna 1961 byli hostinskými manželé Štengloví. Po předčasně smrti manžela vedla hostinec „Na vršku“ paní Štenglová. Nejen bývalí štamgasti, ale i já osobně, dodnes s vděčností vzpomínám na její utopence, karbanátky v láku a na nedělní obložené chlebičky při karetních turnajích. Tuto hospodu jsem navštívil naposledy před čtyřmi roky a mám-li být upřímný, měl jsem z toho šok. Vůbec nic k jídlu, hostinský měl problém najít skleničku na kávu a pivo také nic moc. Dnes je tam dokonce vietnamský majitel. Inu časy se mění a jak jsem již v těchto retrospektivách několikrát napsal, vstoupit dvakrát do téže řeky se asi skutečně nedá.

V téže ulici v domě č. p. 64, kde po revoluci sídlila firma Josefa Flemra, byl hostinec „U Levých.“ Manželé Levých byli německé národnosti. Po svém zařazení do odsunu, kdy mohli sebou vzít pár kilogramů, rozdali mnoho věcí sousedům. My jsme od nich například měli deštník s kostěnou rukojetí a plochou baterku. Rodiče říkali, že to byli velmi hodní lidé a že nechápou, proč je odsunuli. Někteří z těch, co zůstali, prý byli za války mnohem horší. Ještě nějakou omezenou dobu byl hostinec v provozu a rodiče tam chodili pro pivo. Později byl v tomto místě stranický sekretariát a také prodejna oděvů, kde prodávala paní Miluše Bendová. U ní jsem měl jako soused a kamarád jejího syna Jana Bendy protekci, takže občas mne nechala nějakou pěknou bundu.

Hlavním a nejnavštěvovanějším hostincem v obci byl dnešní hostinec Baník. Za mé-

ho mládí se tam říkalo nejdříve „U Schejbalů,“ potom „U Heiclů“ a později „U Hajžmanů,“ podle rodičů mé spolužačky Věry, kteří tento hostinec vedli. Pamatuji se na pana Hajžmana, jak chodil po lokále v hnědé rádiovce s hromosvodem a s inkoustovou tužkou za uchem, s níž dělal čárky na porcelánové tácky pod sklenicemi piva. Hajžmanovi měli kromě dcery Věry ještě dva syny, z nichž Rudolf již zemřel a nejmladší Miloslav je dlouholetým starostou Blatnice u Nýran. V tomto hostinci byl také velký sál, kde se konaly různé společenské akce, hrálo se divadlo, pořádaly se školní besídky. V tomto objektu také mívával po válce truhlářskou dílnu pan Schejbal.

Dalšímu hostinci, který je vlastně „zastaven“ v dnešním kulturním domě se lidově říkalo „U Šmakalů.“ Oficiální název „U Za-

stávky“ se příliš neujal. Ještě jako velmi malý chlapec si pamatuji, že nad vchodem byl německý nápis „Gasthaus.“ Někdo se ho několikrát pokoušel přemalovat, avšak bezúspěšně. Pamatuji se i na pana Šmakala, jak roznášel pivo. Byl vysoký, s lesklými černými vlasy a v tradičních pumpkách. Byla to výhoda, protože lidé, čekající na vlak, měli kam zajít na občerstvení. V padesátých letech se ve Zbůchu převážně čepovalo stodské pivo, které mně osobně příliš nechutnalo. Je to však individuální pohled, protože někomu jinému zase ano. Potom stodský pivovar skončil a tak se do Zbůchu postupem času dostala i „Plzeň.“ Je to paradoxem doby, avšak s kvalitou se nepotýkáme jen v hypermarketech. Troufl bych si směle říci, že dnešní desítka Gambrinus se svými parametry příliš neliší od tehdejšího stodského piva. Později by-

la v místě hostince „U zastávky“ provozována restaurace kulturní dům, avšak zvyk je zvyk a tak „Na vršku“ i v „Baníku“ bylo plno, zatímco kulturní dům zel většinou prázdnotou. I když tam již na první pohled bylo mnohem kulturnější prostředí. Pamatuji si, jak jsem tam v době své vojenské dovolené, chodil přes poledne na pivo a byl jsem tam úplně sám. Blondatá hostinská Eliška stála znuděně za pípou a marně vyhlížela hosty. Tolik tedy z toho, na co si vzpomínám ke zbušským obchodům, obchůdkům a pohostinstvím. K některým z nich se ještě jednou podrobněji vrátím v kapitolách, ve kterých vás provedu některými ulicemi a uličkami starého Zbůchu. Ještě předtím se však v příštích dvou pokračováních vydáme za zbušskými havíři a podíváme se, jak se kdysi žilo a pracovalo na Masarykově dole v Týnci.

MY A SVĚT V JÍDLE, POTRAVINÁCH A NEMOCECH

My Češi zanedbáváme jídlo, potraviny bereme na druhou kolej, stravujeme se tak, že jíme rychle, nevychnutáváme to, co jíme. Ve Francii je uzákoněno, že musíte mít 2 hodiny na oběd – jídlo.

Stačí jet do sousedních zemí, nemusíte rozumět té konkrétní řeči a přitom stačí tam navštívit trhy. Nakupující promlouvají, diskutují s obchodníky a nechají si poradit, co by bylo nejhodnější k obědu. Jinde lidé nelitují, sednou do auta a jedou několik kilometrů na trhy, aby nakupovali místní specialitu. Zbytečně se neříká, že „jak jíš, tak i žiješ“. Škoda, že nevěnujeme více času jídlu, potravinám, požitkářství. Pravda, v poslední době se i u nás situace zlepšuje a věnujeme tomuto problému větší po-

zornost. Přesto, bohužel, stále zaujímáme popřední místa v rakovině tlustého střeva a dalších chorobách!

Plytvání v číslech:

- 115 kilogramů jídla průměrně vyhodí obyvatel západní a střední Evropy za rok.
- 1/3 Ročně končí v popelnicích třetina všech vyrobených potravin na světě.
- 300 Tolik milionů tun jídla se podle OSN na světě za rok vyhodí, přestože je ještě v požitelném stavu.
- 20 O tolik tisíc v přepočtu na české koruny přijde ročně průměrná evropská rodina se dvěma dětmi tím, že nespótrebuje nakoupené jídlo.

Statistiky použity z MFDnes

Oddíl Lokomotiva Plzeň několik desítek let pořádá lyžařské kurzy na Šumavském Špičáku.

I letos tomu bylo tak a pod vedením lyžařských instruktorů rodiny H. Růžka a Z. Kleistnera a dalších vše dopadlo na jedničku. Přihlášených dětí bylo 45 a museli jsme asi 15 dětí odmítnout.

Letos nám přálo počasí a kurz jsme zakončili tradičně závodem.

Kurzu se jako každý rok účastnili děti ze Zbůchu a blízkého okolí.

Zpracoval: R.Hrdlička

PREZIDENT MILOŠ ZEMAN V PLZEŇSKÉM KRAJI

Často se mi stává, pokud se vracím zpět do našeho kraje, že cítím v sobě více hrdosti na náš Plzeňský kraj, což asi je normální jev, neboť každý z nás někam patříme.

Jsem hrdý, že patřím do tohoto kraje, kde mj. máme nejstarší hradní zříceninu (Přimda), že zde máme, co do velikosti, největší hradní komplex (Rábí) a abych nejmenoval jenom priority z historie, jsem též hrdý na naše pivo, které má největší věhlas po celém světě. Pochopitelně nesmím

též zapomenout na úspěchy regionálních sportovců, mezi které patří např. mistr světa v cyklokrosu Zdeněk Štybar, olympijská vítězka Kateřina Emmons, brankář Petr Čech, který se dlouhodobě prosadil v nejvyšší anglické lize, nejlepší házenkář světa Filip Jícha či hokejista Martin Straka, který nás úspěšně reprezentoval v NHL a byl členem týmu, který získal olympijské zlato v roce 1998 v Naganu. A tu největší radost v současnosti nám dělají fotbalisté Viktorie Plzeň.

Podobný pocit hrdosti jsem měl před časem, kdy do našeho Plzeňského kraje zavítal prezident republiky Miloš Zeman, který zde trávil tři dny. Na závěr své výjezdni akce zavítal i do největšího města v našem okrese – Nýřan. Zde na pana prezidenta čekal zaplněný sál jeho posluchačů. V úvodu meetingu

vystoupil hejtman Plzeňského kraje Václav Šlajs a starosta Nýřan Jiří Davídek, který přivítal v jejich městě vzácnou návštěvu.

Poté si vzal hlavní slovo Miloš Zeman, který zdůraznil, že místní starosta už pracuje ve své funkci neuvěřitelné sedmé volební období, což o něčem napovídá! Nechyběla pochvala smě-

rem k hejtmanovi, který se může pochlubit skutečností, že ekonomicky náš region stojí na stupni nejvyšším za svých 315 milionů úspor.

Poté dostali prostor samotní občané, kteří většinou dávali panu prezidentovi otázky na každodenní problémy či směřovaly na domácí i zahraniční politiku.

Jelikož ještě v pátek 6. března 2015 pokračovala kolona s panem prezidentem na sever našeho okresu do Kralovic a na pomezí Plzeňského a Středočeského kraje do Zbiroha, trvala beseda necelou hodinu a před polednem pan prezident Miloš Zeman opustil Nýřany.

R. Hrdlička

HASIČI ČERVENÝ ÚJEZD

První 3 měsíce nového roku byli na akce velice bohaté. Začátek roku jsme zahájili u nás v klubu Silvestrem.

Děti se zúčastnily lyžařského výcviku v Hojsové Stráži, kam spolu s rybářským spolkem jezdí každým rokem. Tentokrát proběhl výcvik v době od 3 do 6. ledna.

V neděli 18. ledna jsme se sešli v has. zbrojnici na Výroční valné hromadě. Účast byla opět vysoká. Po vyčerpávajících zprávách a vášnivě diskusi následovalo občerstvení. Nejen za toto občerstvení bychom velice rádi a z celého srdce poděkovali paní Stanislavě Egermayerové, která dlouhá léta sponzoruje náš sbor.

Zástupci sboru se zúčastnili i Výročních valných hromad v sousedních sborech. Pomohli i s okrskovou valnou hromadou v Nýřanech.

Mladí hasiči měli 1. schůzku 25. ledna a od té doby se schází pravidelně každý týden. V sobotu 14. února jsme se zúčastnili spolu s přírodovědným kroužkem výletu za pozorováním ptactva na Radbuze. Hned druhý den jsme děti vzali do bazénu v Kdyni u Domažlic. Děti se tam vyřádily.

V sobotu jsme uspořádali Maškarní rej, odpoledne pro děti. Hudbu jsme měli ve vlastní režii, ale děti stejně nejvíce bavily soutěže.

Za každou snahu byly odměněny. Nechybělo ani vyhlášení nejlepších masek. Ve večerních hodinách hrál pro dospělé DJ i zde se šla spousta masek. Všichni se náramně bavili.

Letos jsme o týden dříve, tedy 1. března oslavili Den žen. Žen se sešlo asi 30. Děti si připravily krátké pásmo básní. Pro oslavenkyně měly přichystána přání, kytičky a také dárečky, s kterými pomáhají i dospělí, třeba p. Jenčová. Občerstvení nám opět obstarala p. Egermayerová. Děkujeme všem.

Tradiční hasičský bál jsme uspořádali 7. března v restauraci Baník. Bál se vydařil, hrála skvělá muzika. Proběhla tradiční dámská volenka za věnečky. Samozřejmě nechyběla bohatá tombola. Bavili jsme se do ranních hodin.

Nyní na jaře nás čekají velikonoční dílny, pomoc na velikonočním jarmarku ve Zbúchu 28. března a jarmark v naší hasičské zbrojnici. Pálení čarodějnic proběhne 30. dubna.

V sobotu 16. května uspořádáme memoriál Františka Herejka pro dětská družstva. Těšíme se, že se přijedete podívat.

Za sbor vedoucí mládeže Spillerová

SLAVNOSTNÍ ZALOŽENÍ HORNICKO HISTORICKÉHO SPOLKU ZÁPADOČESKÝCH UHELNÝCH DOLŮ U PŘÍLEŽITOSTI 20 LET UKONČENÍ TĚŽBY V PLZEŇSKÉ PÁNVI

31.3.2015 uplynulo 20 let od vytěžení posledního vozíku na dole Krimich II v Tlučné a ukončení těžby černého uhlí v Plzeňské pánvi. U příležitosti výročí se uskutečnilo pod patronací ZUD a.s. a za přispění sponzorů v Národním domě v Chotěšově historicky první slavnostní setkání horníků a příznivců hornictví, spojené se slavnostním založením Hornicko historického spolku Západočeských uhelných dolů. Více než 120 bývalých zaměstnanců dolů na Plzeňsku a zájemců o hornickou tematiku si mělo po celou slavnost stále co povídat. Přivítali mezi sebou zástupce obcí z okolí, hosty z báňského úřadu a dalších významných institucí. K celému slavnostnímu zasedání a následnému poslechu hrála hornická dechovka Nýřaňanka.

Slavnost byla zahájena hornickou hymnou, kterou si mnozí s chutí a potřebnou dávkou entuziasmu a nostalgie i zazpívali. Poté zástupce přípravného výboru Ing. Jakub Ba-

cík představil nově vznikající Hornicko historický spolek Západočeských uhelných dolů, do kterého se na slavnostním zasedání mohli zájemci přihlásit prostřednictvím přihlášek, které byly po celou dobu slavnosti k dispozici. Současně se mohli seznámit i s návrhem stanov a byly představeny návrhy spolkové vlajky. Slavnostní setkání přišli pozdravit zástupci hornických spolků ze Stříbra a z Plané u Mariánských Lázní a bylo se opravdu na co dívat, když vystoupili ve slavnostních stejnojmenných se spolkovými vlajkami a nově vznikajícímu spolku předali pamětní dary s přáním mnoha úspěchů.

Po celou dobu zasedání byly v sále promítány obrázky a fotky dolů a objektů připomínajících už zašlou slávu hornictví na Plzeňsku. Zájemci si mohli také prohlédnout vystavené plakáty nového využití průmyslového dědictví vystavené Výzkumným centrem průmyslového dědictví Fakulty architektury ČVUT v Praze,

jehož zástupci se také osobně setkání horníků zúčastnili. Jako vzpomínku na významný den si bylo možné odnést pamětní list, který připravil pan Josef Kroc, stejně jako návrhy spolkové vlajky.

Pro organizátory akce bylo překvapením, když v závěru mohli vyhlásit, že do nově vznikajícího Hornicko historického spolku Západočeských uhelných dolů se přihlásilo již skoro 70 lidí. Překvapením bylo i to, že tato členská základna se skládá nejen z bývalých horníků a zaměstnanců dolů, ale i příznivců hornictví v kraji a to dokonce i mladších ročníků.

Hornicko historický spolek dále vyzývá spoluobčany, kteří by se chtěli aktivně podílet na činnostech spolku, ať nás kontaktují písemně na adrese Plzeňská 437, 330 22 Zbůch, nebo na e-mail kuba.bacik@seznam.cz, případně ujhazy.ondrej@quick.cz

Stačí uvést jméno, příjmení, bydliště, datum narození a kontakt na sebe.

Zdař bůh!
Ing. Jakub Bacík

ZBŮŠSKÝ ZPRAVODAJ vydává obec Zbůch

Redakční rada: Rudolf Hrdlička, Jiří Hájek, Josef Skála, Vlastimil Weber
Kontaktní adresa: Obecní úřad, Náměstí 205, 330 22 Zbůch, tel. 377 931 470

Odpovědný redaktor: Rudolf Hrdlička

Registrační číslo: MK ČR E 14120

Za správnost příspěvků odpovídají autoři.
Vyhrazujeme si právo pravopisných korektur.

Příspěvky jsou bezplatné, honoráře nevyplácíme.

Tisk a grafická úprava: Tisk Domažlice,
Plzeňská knihvazba s.r.o., Domažlice
tel. 379 423 214, e-mail: tisk@plzenska-knihvazba.cz
www.plzenska-knihvazba.cz